
Karalność przymuszania do szczepienia

1 wiadomość

Mateusz Zajac <mati.mmrwf@gmail.com>

23 lutego 2021 23:07

Do: biuro.podawcze@pk.gov.pl

Dzień dobry!

Proszę o udzielenie informacji, gdzie można zgłosić ewentualne przymuszanie do zaszczepienia się na COVID-19 np. w pracy lub DPS-ie? Proszę także o oznajmienie, jaki akt prawny reguluje tę kwestię i czy odpowiedni jest art. 39 Konstytucji RP i Kodeks Norymberski. Wnioskuje także o przekazanie jakie kary mogą być nałożone na osobę przymuszającą do szczepień i kto je wymierza?

Z poważaniem,

Mateusz Zajac.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA KRAJOWA
BIURO PREZYDIALNE
ul. Postępu 3
02-676 WARSZAWA

Warszawa, dnia

3.03

2021 r.

PK I K02 617.2021

Pan

Mateusz Zając

<mati.mmrwf@gmail.com>

Uprzejmie informuję, że pismo Pana z dnia 23.02.2021 r., nadesłane do Prokuratury Krajowej, przesłane zostało do Prokuratury Okręgowej w Warszawie, celem stosownego załatwienia w zakresie kompetencji.

Elżbieta Szawurska
Prokurator

Prokuratura Okręgowa w Warszawie
Wydział V Organizacyjny

Sygn. PO V Ko 1004.2021

Warszawa, dnia 07 kwietnia 2021 r.

Pani
Monika Laskowska
Prokurator Rejonowy
Warszawa-Mokotów
w Warszawie

W załączeniu przesyłam według właściwości korespondencję Pana Mateusza Zajączka z dnia 23 lutego 2021 r., przekazaną z Prokuratury Krajowej, określone jako „karalność przymuszania do szczepienia” - w celu stosownego załatwienia oraz udzielenia zainteresowany odpowiedzi.

PROKURATOR
Prokuratury Okręgowej
w Warszawie

Jolanta Jaworska

W załączeniu:

- jak w treści

Do wiadomości:

- Pan Mateusz Zajączek

Warszawa, dnia 27 maja 2021 r.

PROKURATURA REJONOWA
WARSZAWA-MOKOTÓW
w Warszawie
ul. Wiktorska 91a
02-582 WARSZAWA

POSTANOWIENIE
o odmowie wszczęcia dochodzenia

Joanna Garus - prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa- Mokotów,
po rozpoznaniu zawiadomienia Mateusza Zająca, przesłanego mailem w dniu 23 lutego 2021 roku do Biura Podawczego Prokuratury Krajowej
na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

POSTANOWIŁA

odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie:

zmuszenia w nieustalonym czasie i nieustalonym miejscu stosując przemoc lub groźbę bezprawną Mateusza Zająca w celu przymuszenia go do szczepienia na COVID-19, tj. o czyn z art. 191 § 1 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec braku znamion czynu zabronionego.

UZASADNIENIE

Mateusz Zajac złożył pismo, które zostało uznane za zawiadomienie o możliwości popełnienia czynu zabronionego. Prosił w nim o udzielenie informacji gdzie można zgłosić ewentualne przymuszenie do zaszczepienia się na COVID-19 np. w pracy lub DPS-ie, a także o wskazanie jaki akt prawny reguluje tą kwestie i jakie kary mogą być nałożone na osobę przymuszającą do szczepień.

Zważyć należy co następuje.

Niezbędnym warunkiem wszczęcia i przeprowadzenia postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie jest istnienie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa. Sformułowanie to na gruncie przepisów kodeksu postępowania karnego należy rozumieć jako posiadanie w sprawie określonych informacji, które poddane analizie zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego prowadzą do wniosku, że istnieje stan uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego (T. Grzegorzczak [w:] T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Zakamycze, 2003, wyd. III, teza nr 2 do art. 303 kpk). Przy czym należy to odnosić zarówno do tego, czy w sprawie zaistniał czyn opisany w zawiadomieniu jak i do tego, że przedmiotowy czyn zawiera znamiona czynu zabronionego.

W związku z powyższym, analizując treść zawiadomienia, stwierdzić należy, że brak jest podstaw do wszczęcia i przeprowadzenia dochodzenia w niniejszej sprawie.

Przedstawiony w aktach stan faktyczny przeanalizowano pod kątem spełnienia znamion z art. 191 § 1 k.k. Stosownie do treści tej regulacji, karze pozbawiania wolności do lat 3 odpowiada ten kto stosuje przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia.

Wskazać należy, iż brak przepisu, który by obliłgował kogokolwiek do szczepienia przeciwko COVID-19 (pełna nazwa tej choroby to: corona-virus-disease-2019), które w Polsce są dobrowolne, stąd brak też podstaw prawnych do tego by ktokolwiek miał uprawnienia do zmuszenia innej osoby do bycia zaszczepionym przeciwko tej chorobie. Wyrażnego podkreślenia wymaga jednak fakt, iż nie każde zmuszenie do przedmiotowego szczepienia będzie karalne, a jedynie takie, gdy ktoś byłby do niego zmuszany za pomocą przemocy lub groźby bezprawnej.

W niniejszej sprawie, pokrzywdzony nie wskazywał, by miała być stosowana wobec niego przemoc lub groźbą bezprawna. Nie wskazał też żadnych innych konkretnych okoliczności ewentualnego zmuszania, o którym mowa w zawiadomieniu.

Zgodnie z art. 303 k.p.k. postępowanie przygotowawcze wszczyna się jedynie w sytuacji, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa. Z przepisu tego nie wynika, że samo zarzucenie przez zawiadamiającego innej osobie popełnienia przestępstwa rodzi obowiązek wszczęcia śledztwa lub dochodzenia i podjęcia w jego toku czynności zmierzających do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, tym bardziej jeśli nie wskazuje się żadnych dowodów popełnienia czynu zabronionego. Podkreślenia wymaga fakt, że to zawiadamiającego obciąża obowiązek uprawdopodobnienia w niezbędnym zakresie faktu popełnienia przestępstwa, jak również okoliczności przedstawionych w zawiadomieniu.

W związku z tym, nie można jednoznacznie i kategorycznie stwierdzić, że w niniejszej sprawie czyn opisany w zawiadomieniu wypełnia wszystkie znamiona wyżej opisanych regulacji prawnych, czyli mówiąc potocznie brak jest cechy, która musi występować, by można komuś przypisać odpowiedzialność karną za dopuszczenie się danego przestępstwa. Chodzi o cechy, które zostały opisane w ustawie, których całokształt charakteryzuje przestępstwo, a które wszystkie muszą zostać udowodnione w postępowaniu karnym, aby mogło nastąpić prawidłowe skazanie za przestępstwo (I. Andrejew, *Ustawowe znamiona*, s. 69-70 w Marek M. Kurowski w „Kodeks postępowania karnego. Komentarz.” pod red. D.S. Śwideckiego LexisNexis, 2013 r.). Jeśli brakuje choć jednej cechy tj. znamienia z przepisu opisującego dany czyn to nie można uznać, że doszło do popełnienia opisanego tam przestępstwa.

Biorąc pod uwagę powyższe, zasadne jest odmówienie wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie z uwagi na to, iż czyn opisany w sentencji nie zawiera znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

PROKURATOR

Joanna Garus

Pouczenie:

Pokrzywdzonemu, instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k. oraz osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw przysługuje zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia / śledztwa (art. 306 § 1 pkt 1-3 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 465 § 2 k.p.k.).

Pokrzywdzonemu, podejrzanemu, instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie oraz osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw przysługuje zażalenie na postanowienie o umorzeniu dochodzenia / śledztwa (art. 306 § 1a pkt 1-3 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 465 § 2 k.p.k.).

Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo przejrzania akt (art. 306 § 1b k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k.).

Zażalenie wnosi się do sądu powołanego do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji za pośrednictwem prokuratora, który wydał zaskarżone postanowienie (art. 329 § 1 k.p.k.).

W sprawach z oskarżenia prywatnego – jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy – zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny (art. 465 § 2a k.p.k.). Pokrzywdzonemu czynem prywatnoskargowym przysługuje też prawo do wniesienia prywatnego aktu oskarżenia do właściwego sądu. W przypadku wniesienia takiego aktu oskarżenia materiały sprawy zostaną na żądanie pokrzywdzonego przesłane sądowi. (§ 257 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 roku – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. 2016.508 ze zm.))

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem

wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli prokurator nadal (tj. po uwzględnieniu przez sąd zażalenia) nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wydaje ponownie postanowienie o odmowie lub umorzeniu postępowania. Na ponowne postanowienie o odmowie albo umorzeniu postępowania, tj. wydane po uchyleniu takiego rodzaju decyzji przez sąd, zażalenie przysługuje do prokuratora nadrzędnego (art. 330 § 2 k.p.k.)

Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje podejrzanemu, pokrzywdzonemu, jak również osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 k.p.k.).

Zarządzenie:

- I. Na podstawie art. 100 § 4 k.p.k. w zw. z art. 106 k.p.k., art. 306 § 1 pkt 1 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:
- pokrzywdzonemu (-ej), **Mateuszowi Zajacowi**
 - pełnomocnikowi pokrzywdzonego,
 - przedstawicielowi ustawowemu pokrzywdzonemu (-ej), -----
 - podejrzanemu (-ej), -----
 - obrońcy podejrzanego (-ej), -----
 - instytucji wymienionej w art. 305 § 4 kpk, -----
 - osobie wymienionej w art. 306 § 1 ust. 3 kpk lub art. 306 § 1a ust. 3 kpk, ----
- II. Na podstawie art. 305 § 4 kpk powiadomić o odmowie wszczęcia / umorzeniu śledztwa / dochodzenia osobę zawiadamiającą o przestępstwie, której prawa nie zostały naruszone: -----

PROKURATOR

Joanna Garus

